

РЕШЕНИЕ

№ 5200

гр. София, 03.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 03.08.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **6559** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл. 111 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/.
Образувано е по жалба на Б. Д. Н., ЕГН [ЕГН], подадена чрез майка му В. П. Н., изтъпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора [населено място] – ЗО К., срещу Заповед № 147 от 08.07.2022 г. на началник сектор ЗО К., с която на основание чл.101, т.7, вр. чл.100 ал.1 и ал.2 т.5 ЗИНЗС му е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 5 денонощия“. Заповедта се спорва като издадена при неизяснена фактическа обстановка, в нарушение на материалния закон и на нормата на чл.100 ал.2 т.5 от ЗИНЗС. Твърди се, че описаното в заповедта поведение на л.св.Б. Н. по време на свиждане на 03.07.2022г. е неправилно възприето от административния орган като основание за налагане на най-тежкото наказание „изолиране в наказателна килия“. Искане се отмяната на заповедта.
В проведените открити съдебни заседания жалбоподателят се явява лично и с пълномощника си – неговата майка В. Н., като поддържа жалбата. Прави искане за събиране на писмени и гласни доказателства, уважено от съда. В позиция по същество пълномощника – В. Н. моли за отмяна на заповедта като издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, издадена за нарушение, несъответстващо по време на извършване с установеното в съдебното производство, както и като издадена при неустановена фактическа обстановка, при липса на фактически и прави основания за издаването ѝ, както и в нарушение на принципа за съразмерност по чл.6 от АПК. Жалбоподателят Б. Н. също моли за

отмяна на заповедта с доводи, че другия лишен от свобода – Д. А., имал същото поведение по време на свиждането на 03.07.2022г. не е наказан.

Ответникът по жалбата - Началник сектор на ЗО К. към Затвора С., се представлява от юрисконсулт М., която намира жалбата за неоснователна и моли за отхвърлянето ѝ. В зависимост от изхода на делото претендира юрисконсултско възнаграждение.

В производството са приети като доказателства представените от ответника с административната преписка, допълнително представените от ответника писмени доказателства, както и разпитани свидетелите А. Г. – надзирател в ЗО К., Д. А. и А. Б. – лишени от свобода изтърпяващи наказание в ЗО К..Приет е като доказателство Д. диск съдържащ записи от видеокамери на помещението за свиждане в ЗО К. от 03.07.2022г. и извършен оглед на съдържанието на диска.

Въз основа на съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

На 03.07.2022г. за времето от 10.11 часа до 10.37 часа се е провело свиждане в помещение за свиждане в ЗО К.. Видно от билет 14 за свиждане, с жалбоподателят Б. Н. свиждане провели майка му В. Н. и Н. Т. Т. вписана като снаха и Вея Д. Д., на 2 години, вписана като племенница.

На свиждането освен Б. Н. имало още 4 лишени от свобода, сред които свидетелите Д. А. и А. Б..

От съдържанието на оспорената заповед се установява, че на 03.07.2022г. в 11.30 часа по време на свиждане с близките административния орган е приел, чу жалбоподателят взема от близките си пакетирани храна – сандвичи и я консумира на място в салона за свиждане. Фактическата обстановка, въз основа на която е издадена заповедта е приета за установена от представените и приети като доказателства - Докладна записка вх. № 952/04.07.2022 на мл.инсп.А. Г., 1 бр.обяснение от л.св. и 1 бр.протокол за изслушване в ЗО К..

От съдържанието на докл.записка от 04.07.2022г. на мл.инсп.Г. се установява, че на 03.07.2022г. в 11.30 чака като постови на салона за свиждане е видял лишените от свобода Б. Н. и Д. А. да вземат от своите близки храна и да ядат в салона за свиждане, вследствие на което той уведомил Д. и прекратил свиждането. От показанията на св.А. Г. разпитан в съдебно заседание, се установява, че на 03.07.2022г. видял, че има предаване на пакетирани храна и същата храна беше ядена в салон за свиждане. Тази храна се предала от близките на Б. към него и към още един л.с. Д. като на Б. храната му дадоха неговите близки – майка му и той лично видял момента, в който в който Д. Н. и друг л.с. Б. си разпакетираха сандвичи и почнаха да се хранят. Свидетелят не е видял момента, в който се предава храната, а видял момента на консумирането ѝ от Б. и от другия л.с. Д.. Храната била пакетирани сандвич, не мога да кажа дали беше от McDonalds, К., но била опакована. Свидетелят направил забележка на Б. за храната, но той му отговорил „само малко да си хапне, защото детето се разстроило.“

Свидетелят не си спомня в колко часа започнало свиждането, но го е написал докладната кога е започнало. Сочи че свижданията не се повеждат в един и същи час. Според групата, когато се провери – когато се събере група да провежда свиждане, събират се посетителите и се пропускат едновременно и тогава се извикват л.св., които също се проверяват, като няма регламентиран час за свиждане.

Свидетелят Г. пояснява, че л.св. Б. Н. и л.св.Д. А. били на съседни маси на свиждането на 03.07.2022г.

От показанията на свидетелите А. и Б. се установява, че свиждането на 03.07.2022г. е

започнало около 10.10 часа и приключило към 10.40 часа. Свидетелят А. сочи, че свиждането е приключило след като той и жалбоподателят отхапали от сандвичи, които получили от майката на жалбоподателя. Този свидетел сочи че и неговото дете, което му било на свиждане също поискало и получили сандвич, след като видяло, че детето, което било на свиждане на Б. Н. яде сандвич.

Свидетелят Б. установява факта на свиждането, както и лицата, които са били на свиждане на жалбоподателя и на Д. А., часа на свиждането – около 10.15 часа за начало и 10.40 часа за край, без да му е известно защо е прекратено свиждането.

В лично обяснение жалбоподателят сочи, че на 03.07.2022г., племенничката му, която е на 2 години не го познавала достатъчно, яла сандвич и докато го правила той й казал „Ей как ми се яде и на мен“. Тя тръгнала да му дава сандвича при което като й казал Не, не, не ми го давай сандвича – не може.“ тя се разплакала и тогава той отхапал една хапка от сандвича, който тя ми подаде с ръка, за да спре да плаче.

От огледа на съдържанието на диска, съдържащ записи то видеокamera на помещението за свиждане в ЗО К. от 03.07.2022г. се установява, че свиждането започва реално в 10.11.45 часа, когато в помещението се въвеждат лишените от свобода и приключва в 10.37.35 часа. Установява се и какво представлява помещението за свиждане, броя и разположението на масите и столовете в същото.

От съдържанието на файл, озаглавен „Camera14_1_1_20220703100000_20220703103959_668731“ съдържащ един MP4 видеофайл се установява, че в 10,15,10 часа малко дете, което е на свиждане на жалбоподателя, се е качило на масата отгоре, както и че жестикулира жалбоподателят и протяга ръка към детето. На записа се вижда активно жестикулиране на жалбоподателя към детето, което продължава да седи на 4 маса за посетители до 10.30 часа, а жалбоподателят доближава до ръцете си до детето и ги отдръпва, но ръцете му през цялото време са върху масата. В 10,33,00 часа се вижда, че детето на масата пред жалбоподателя яде сандвич и жалбоподателят е протегнал ръка към него. Детето е легнало върху масата, след това се изправя в 10,33,30 часа и застава право в цял ръст върху 4 маса за посетители като се навежда и се движи. Жалбоподателят отново е с две ръце върху масата, като ги протяга към детето. В 10,34,14 часа се вижда, че Б. Н. протяга ръка и взема сандвич от майка си, зад гърба на детето и прибира ръце със сандвича отдолу под масата, след което продължава да протяга ръце и да докосва детето, което се намира седнало върху маса 4 за посетители.

В 10,34,50 часа се вижда, че л.св. Б. консумира пакет сандвич, при което до него се доближава свидетелят Г. и в този момент се вижда, че и л.св.Д. А. консумира храна – сандвич. Свиждането продължава 10,36,09 часа, като в 10,36,17 часа се вижда Б. Н. да целува детето през масата.

В 10,36,25 часа свидетелят Г. се доближава до Б. Н., който отново се изправя, целува детето и жестикулира прав. В 10.37.35 часа лишените от свобода напускат помещението за свиждане.

Установява се, че със Заповед № 141/2022г. л.св.Б. Н. е наказван с наказание „извънредно дежурство по поддържане на чистотата и хигиената за срок от 7 дни“ за отказ да вземе сухата храна която му се полага при конвоиране на 13.06.2022г.

От Заповед № 39/04.03.2022г. на началника на ЗО К. се установява, че със заповедта жалбоподателят е наказан с наказание „писмено предупреждение“ за това, че на 24.02.22г. по време на вечерна проверка не е бил в помещението, в което е бил настанен.

Установява се, че жалбоподателя е награждаван с награди през 2022г. – със Заповед 52/14.04.2022г., през 2018г. със Заповед № 187/28.11.2018г., през 2019г. със Заповед № 328/04.09.2019г., както и още веднъж през 2018г. и през 2021г. Основание за награждаване, съобразно заповедите е подчертана дисциплинираност, отговорно отношение към възложените задачи, положителни прояви.

При изложената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното.

Жалбата, като подадена от легитимирано лице с правен интерес, в законово установения срок по чл. 111, ал. 1 от ЗИНЗС и против акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от материално и териториално компетентния административен орган по чл. 104, ал. 2 от ЗИНЗС - Началникът на ЗО К.. Постановена е в предвидената от закона писмена форма и формално съдържа фактическите и правни основания за наложеното на лишения от свобода дисциплинарно наказание "изолиране в наказателна килия". Съдът не констатира допуснати процесуални нарушения при провеждането на дисциплинарното производство и издаването на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Спазени са сроковете по чл. 106, ал. 1 от ЗИНЗС, като преди налагането на дисциплинарното наказание нарушителят е изслушан на 08.07.2022 г.

Съдът намира че заповедта за налагане на дисциплинарно наказание на лишения от свобода Б. Н. е издадена при неизяснена фактическа обстановка. Съгласно разпоредбата на чл. 100, ал. 1 от ЗИНЗС, дисциплинарно нарушение е деяние (действие или бездействие), извършено виновно от лишените от свобода, с което се нарушава вътрешният ред, уврежда се имуществото или представлява физическо увреждане или обидно отношение към служители или лишени от свобода. От друга страна, в текста на чл. 102, ал. 2 от ЗИНЗС е указано, че дисциплинарните наказания по чл. 101, т. 7 и 8 могат да се налагат само при извършено дисциплинарно нарушение по чл. 100, ал. 2, т. 4, 6, 7 или 8, както и при системни нарушения по чл. 100, ал. 2, т. 1, 2, 3 или 5. От административния орган е прието, че жалбоподателят е извършил нарушение по чл. 102, ал. 2, т. 5 от ЗИНЗС, а именно за неизпълнение на задълженията или неспазване на ограниченията, предвидени в този закон; във вр. с чл.96 т.3 от ЗИНЗС – неспазване на установените за л.св. правила и във вр. с чл.73 ал.6 от ППЗИЗС – който забранява по време на свиждането предаването и приемането на каквито и да е предмети между лишените от свобода и посетителите им.

Видно е, че за да наложи наказанието административния орган е приел системно нарушение по чл.100 ал.2 т.5 от ЗИНЗС.

В тази връзка съдът намира, че неправилно административния орган е наложил дисциплинарно наказание "изолиране в наказателна килия", тъй като не се доказва наличието на системни нарушения по смисъла на чл.102 ал.2 от ЗИНЗС. Във връзка със системността важат указанията в Тълкувателно решение № 3 от 15.02.1971 г. по нак. дело № 32/1970 г. на Общото събрание на наказателната колегия на Върховния съд, намерили отражение в съдебната практика на ВКС (вж. Решение № 771 от 20.10.2005 г. на ВКС по нак. дело № 178/2005 г. - Първо наказателно отделение). Така за системно извършване на престъпление се изискват най-малко три деяния и между тях да има устойчивост и трайност, а в конкретния случай се установи, че с приетите като доказателство заповеди за налагане на дисциплинарни наказания жалбоподателя

е наказван 2 пъти в рамките на последната една година, считано назад от 03.07.2022г. На следващо място – установеното конкретно поведение на жалбоподателя по време на свиждането на 03.07.2022г. не сочи за виновно нарушение по чл.73 ал.6 от ППЗИНЗС доколкото и показанията на св.А. и св.Г., обяснението на обвиняемия, както и огледа на записите от видеокамерите установяват като причина за вземането и консумацията на сандвич не намерение за нарушаване на забраната на посочената разпоредба, а поведение, с цел да не се разстройва и да не плаче допълнителното детето, с което жалбоподателят е провеждал разрешено свиждане. С оглед на това съдът намира, че поведението на жалбоподателя не осъществява състав на нарушението по чл.73 ал.6 от ППЗИНЗС.

Съдът намира и че при установената фактическа обстановка с издадената заповед е нарушен принципа за съразмерност по чл.6 от АПК доколкото наложеното наказание явно не съответства на поведението на жалбоподателя и на целите на наказанията по ЗИНЗС, като не е съобразено и поведението на деца и неговата личност, както и факта на награждаването му няколко пъти за „подчертана дисциплинираност, отговорно отношение към възложените задачи, положителни прояви“.

Поради изложеното съдът приема, че не е налице материално правното основание за налагане на наказанието с оспорената заповед и същата следва да бъде отменена като незаконосъобразна – издадена в нарушение на материални закон.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 111, ал. 5 и, ал. 6, т. 1 от ЗИНЗС, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Б. Д. Н., ЕГН [ЕГН], подадена чрез майка му В. П. Н., Заповед № 147 от 08.07.2022 г. на началник сектор ЗО К., с която му е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 5 денонощия“. Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: